

סיפור אהבה בשוק הנרמל

החיילת יפה עג'מי התאהבה בקצב ניסים שביט

אישתו, שהיא דודה שלי, שמרה עליי שלא אכרה ושלא אתקשר עם אף אחד, אפילו לא עם הצבא — כי עד הנישואין אני הייתי עדיין חיילת. לא אכלתי ולא יכולתי לישון. כל הזמן בלעתי כרורי ואליום. רציתי למות, חשבתי לקפוץ. מהי קומה השלישית למטה. למחרת, כשהדודה היתה בשירותים, רצתי לטלפון וטילפנתי לקצינה שלי וסיפרתי לה הכל. **ניסים:** כיום שני הלכתי לעבודה שלי בשוקהכרמל. חברים אמרו לי:

כשבאתי הביתה מצבא, הוא תפס אותי ואמר לי שהוא חיפש אותי באותו הבוקר בבית-החולים ולא מצא אותי, ושה המזל שלי כי אם הוא היה תופס אותי שם, הוא היה לוקח אותי וקובר אותי בחולות כדי להעלים אותי. כל זה מפני שאני מתחנת עם ניסים. אז הוא הכניס אותי לחדר. כל המיי שפחה, האחים והאחיות, היו שם. הוא הזמין אפילו קרובי מישפחה. הוא תפס אותי, כופף ליה את היד לאחור, ובמסיפריים גזז לי בכוח את כל הי שערות שבראש. הוא ישב על הגב שלי, ואני לא הייתי יכולה לזוז או להפריע לו לגזור לי את השערות. הוא היכה אותי בפנים ובכל הגוף, ובעט בי.

גם את אמא שלי, זהבה, הוא מכה. היא לא יוצאת אף פעם מהבית. פעם הוא היכה אותה עד שהיו צריכים לאשפו אותה שלושה שבועות בבית חולים. אני התלוננתי אז במישטרה, אבל הוא אפילו לא נחקר. כשהתגייסתי לצבא, נתנו לי לשרת בבית-חולים הדסה בתל-אביב ככוח עזר. **ניסים:** אחרי שהתגרשתי מאשתי הראשונה, יפה ואני החלטנו להתחתן. אחרי שידענו מה אבא שלה עלול לעשות לה אם הוא יידע שאנחנו מתחתנים, החלטנו להירשם ברכנות בחשאי, ולהתחתן בלי שאף-אחד יידע ובלי מוזמנים.

כנייהמישפחה אימנו לרצוח גם את החתן. ערב החתונה הסתתרו בנייהווג, ומייד אחרי שנישאו כרת וכרין. גוללו השניים לפני העולם הזה את פרשת היכרותם.

האב משה עג'מי. הוא מכה את כל המישפחה!

תברת. מישוה עם סכין ביד מחפש אותך". זה היה אחיה של יפה. הלכתי לקצינה של יפה לספר לה מה קורה, ובדיקו באותו הזמן התקשרה אליה ודיברה איתה. ככה נודע לנו איפה היא נמצאת. **יפה:** הקצינה באה אליי לחולון. כשהיא שמעה את כל הסיפור, ראתה איך אני נראית ובאיוה מצב אני — היא שאלה אם אני רוצה להתלוננן במישטרה. אמרתי לה שאני רוצה לכרוח, אך אני כלואה. היא הבטיחה לעזור לי. כשהיא הלכה, בא אבא שלי. כשי שמע שהיו אצלי מהצבא, הוא התרגז ושאל מה אמרתי להם. אמרתי לו שסיפרתי להם מה שהוא עשה לי, ואו הוא אמר: "היית צריכה להגיד שהלכת להסתפר במיספרה, ונפלת בדרך על אבן".

הדודה שמרה

א הריכך הוא נתן לי לכתוב מיכתב בכתבידי. אני לא רציתי, אבל הוא המשיך להכות אותי ואיים לרקור אותי בפנים ובעיניים. אני בכיתי, אבל לא יכולתי לסרב. הוא הכריח אותי לכתוב שאני יצאתי עם ניסים כי פחדתי ממנו, ושניסים איים עליי שאם לא אצא איתו ואתחתן איתו — הוא יהרוג אותי. אחר-כך הוא דרש משלושה מהאחים שלי ומעוד קרובת-מישפחה לחתום שהם ראו מה שכתבתי ושכתבתי את זה מרצוני, ושלה אותי לרוד שלי מחולון, רוד, שיכלא אותי. **ניסים:** באותו ערב באו אליי הביתה אח של יפה ועוד בנייהמישפחה. הם רצו להרוג אותי. מייד הבנתי שקרה משהו. הם ניסו לרקור אותי ואת הבת שלי. רצתי למישטרה והורעתי על המיקרה. חיפשתי את יפה ונודע לי שאביה היכה אותה, גזז לה את השערות והעלים אותה. סיפרתי הכל במישטרה. שלחו ניי רת אליהם הביתה, לרחוב הרב קוק בתל-אביב. אבא שלה פתח את הרלת. אמר שהבוא לא יודע משום דבר, ולא היו שום מכות אצלו בבית. **יפה:** הרוד רוד לקח אותי אליו הביתה, לחולון. הוא גר מאתיים מטר מהמישטרה.

אביה תפס אותה בדירה זו והתנפל עליה

סיפור בנייהווג שזה עתה נישאו: **יפה:** אני מכירה את ניסים כבר הרבה שנים. הוא היה בא אלינו הביתה. כי היו בינו ובין אבי קישריימישפחה. התחלנו לצאת לפני שלוש שנים אחרי שאשתו כבר עזבה אותו ונסעה לארצות-הברית. גם אחרי שהתחלתי לצאת עם ניסים היינו מתראים רק כמוציא-שבתות. אבא שלי לא ידע על זה. אחים ואחיות שלי ידעו.

בנייהווג נכנסו לחדר כשהם ביטים סביבם בחשדנות. הם ביקשו הרב להוררו. מייד אחרי שהטקס קצר הסתיים, הם נמלטו מהמקום. כל חד ברוד אחרת. כאילו שמישהו הורף חריהם.

מכה גם את אמא

ל קם החופה החפוי, שנערך ביום החמישי שעבר, היה שיאו של נבוע דרמאטי שעבר על יפה וניסים. יום הראשון באותו שבוע נודע למשה ג'מי, אביה של יפה, חיילת בת 21, היא עומרת להינשא לניסים שביט. צב שכיר בשוק הכרמל, בן ה-40. יזש ואב לשלושה ילדים. עג'מי האב הוא דודה של גרושת ביט. האב, שהויווג לא נראה לו כלל, יכה נמרצות את בתו, גזז את שיערה וף כלא אותה במשך שלושה ימים ירית קרוב מישפחה בחולון. עד הצליחה להימלט.

למה לא סיפרתי לאבא שלי? אבא הוא איש אלום, והוא לא היה מסכים שאצא עם ניסים ושנתחתן. מאז גיל צעיר אבא שלי הוציא אותי בכוח מבית-הספר ושלה אותי לעבודה במיסערה שהיתה לו בשוקהכרמל. היום יש לו שם דוכן לפיתות. עברתי אצלו בלי משכורת. הוא תמיד היה מכה אותי. פעם אחרתי לכוא הביתה כמוציא-שבת חמש דקות — והוא היכה אותי בגלל זה ארבע שעות ברציפות. אנחנו בכית שמונה בנות וארבעה אחים. הוא היה מכה אות כולם. גם היום הוא מכה אותם.

גזז את שערותיה והיכה בפניה